

Třetí neděle adventní

tuam: avertísti captivitátem
Jacob: remisísti iniquitátem
plebis tuæ.

SECRETA – Devotiónis nos-
træ tibi, quæsumus, Dómine,
hóstia júgiter immolétur; quæ
et sacri péragat institúta
mystérii, et salutáre tuum in
nobis mirabíliter operétur.
Per Dóminum nostrum.

COMMUNIO (*Is. 35, 4*) Díci-
te: pusillánimes, confortámi-
ni, et nolíte timére: ecce, Deus
noster véniet, et salvábit nos.

POSTCOMMUNIO – Implo-
rámus, Dómine, cleméntiam
tuam: ut hæc divína subsidiá,
a vítiis expiátos, ad festa
ventúra nos præparent. Per
Dóminum nostrum Jesum
Christum.

odvrátil jsi zajetí Jakubovo.
Odpustil jsi nepravost lidu
svému.

TICHÁ MODLITBA – Prosi-
me, Pane, budiž tobě stále
přinášena oběť naší oddano-
sti, aby i ustanovení svatého
tajemství vykonávala i podi-
vuhodně v nás uskutečňovala
tvou spásu. Skrze Pána.

K PŘIJÍMÁNÍ (*Isaiáš 35, 4*)
Rcete: malomyslní, vzmужte
se a nebojte se. Hle, Bůh náš
přijde a spasí nás.

PO PŘIJÍMÁNÍ – Úpěnlivě
vzýváme, Pane, milostivost
tvou, aby tato božská posila
nás, od hříchů očištěná,
připravila k příštím slavno-
stem. Skrze Pána našeho
Ježíše Krista.

Příprava na příchod Kristův se musí dít v upřímné lítosti nad spáchanými hříchy. Tento duchovní zármutek však nevylučuje duchovní radosti, neboť se rmoutíme nad hříchy proto, že Boha milujeme; láska pak jest základem veškeré radosti a blaha. Naše lítost nesmí vésti k zoufalství, nýbrž k radosti, neboť Bůh slíbil kajícím odpuštění. Nemůže býti zajisté větší radosti nad myšlenku, že Bůh se s námi chce usmířiti! To nám chce Církev sv. připomenouti a proto ty radostné zprávy dnes, hudba varhan, květiny na oltáři a růžová liturgická roucha! – Kéž milost vpustí své světlé paprsky i v ty kouty našich srdcí, kam dosud neproniklo její oblažující světlo!

Epístola: Radost a mír, jež převyšují všecko naše očekávání, jsou možny pouze skrze Krista a v něm!

Evangelium: Sv. Jan Křtitel dostal za úkol upozorňovati lidstvo na blízkost Spasitele. Neplatí také pro nás jeho výčitka: *Uprostřed vás stojí, jehož vy neznáte?* Tak blízko máme svou Spásu! Prostřed nás, v každém svatostánku dlí Spasitel a čeká, zdali si Ho všimneme a zdali chceme Jím býti spaseni. Můžeme zůstatí ještě tak chladnými a slepými pro své štěstí? Prahme žítí, chodíce kolem studánky? Hladovíme v blízkosti bohatě prostřeného stolu?

INTROITUS (*Phil. 4, 4-6*)
Gaudéte in Dómino semper:
íterum dico, gaudéte. Modés-
tia vestra nota sít ómnibus
homínibus: Dóminus enim
prope est. Nihil solíciti sitis:
sed in omni oratióne petitió-
nes vestræ innotéscant apud
Deum. (*Psalms. 84, 2*) Benedi-
xísti Dómine, terram tuam:
avertísti captivitátem Jacob.
V. Glória Patri.

VSTUP (*Filip. 4, 4-6*) Radujte
se v Pánu neustále; opět pra-
vím, radujte se. Vlídnot vaše
budiž známa všem lidem.
Vždyť Pán blízko jest. O nic
nepečujte úzkostlivě, nýbrž
žádostí vaše přicházejtež
v každé modlitbě ve známost
Bohu. (*Ž. 84, 2*) Požehnal jsi,
Hospodine, zemi své, od-
vrátil jsi zajetí Jakubovo. V.
Sláva Otcí.

ORATIO – Aurem tuam,
quæsumus, Dómine, précibus
nostris accómmoda: et mentis
nostræ ténebras grátia tuæ
visitatiónis illústra. Qui vivis.

MODLITBA – Sluch svůj,
prosíme, Pane, k našim
prosbám nakloň a temnoty
naší duše milostí svého
navštívení osvěť. Jenž žiješ.

LÉCTIO Epístolæ b. Pauli Apóstoli ad Philippenses (c. 4, 4-7).

Fratres: Gaudéte in Dómino semper: iterum dico, gaudéte. Modéstia vestra nota sit ómnibus homínibus: Dóminus enim prope est. Nihil solíciti sitis: sed in omni oratióne et obsecratióne, cum gratiárum actiÓne, petitiÓnes vestræ innotescant apud Deum. Et pax Dei, quæ exsúperat omnem sensum, custódiat corda vestra, et intelligéntias vestras, in Christo Jesu, Dómino nostro.

GRADUALE (Ps. 79, 5, 3 et 2) Qui sedes, Dómine, super Chérubim, éxcita poténtiam tuam, et veni. V. Qui regis Israel, inténde: qui dedúcis, velut ovem, Joseph. Allelúja, allelúja. V. Excita, Dómine, poténtiam tuam, et veni, ut salvos fácias nos. Allelúja.

EVANGELIUM † Sequéntia s. Evangélii secúndum Joánnem (c. 1).

In illo témpore: Misérunt Judæi ab Jerosólymis sacerdot-

ČTENÍ z listu sv. Pavla Apoštola k Filipenským (4, 4 až 7).

Bratři! Radujte se v Pánu vždycky, opět pravím, radujte se. Vlídnost vaše budiž známa všem lidem; Pán blízko jest. O nic nepečujte úzkostlivě, nýbrž žádosti vaše přicházejtež Bohu ve známost v každé modlitbě a prosbě s díkůčiněním. A pokoj Boží, který převyšuje všecko pomýšlení, ochraň srdce vaše i myšlenky vaše v Kristu Ježíši, Pánu našem.

STUPŇOVÝ ZPĚV (Ž. 79) Pane, jenž trůníš nad Cheruby, vzbud' moc svou a přijď. V. Pastýři Israelův, poslyš, ty, jenž jako ovečku vodiš Josefa. Aleluja, aleluja. V. Vzbud', Pane, moc svou a přijď, abys nás spasil. Aleluja.

EVANGELIUM † Pokračování sv. Evangelia podle Jana (1, 19-28).

Za onoho času poslali židé z Jerusalema kněze a levity

tes et levítas ad Joánnem, ut interrogárent eum: Tu quis es? Et conféssus est, et non negávit: et conféssus est: Qui a non sum ego Christus. Et interrogavérunt eum: Quid ergo? Eliáš es tu? Et dixit: Non sum. Prophéta es tu? Et respóndit: Non. Dixérunt ergo ei: Quis es, ut respónsum demus his, qui misérunt nos? Quid dicis de te ipso? Ait: Ego vox clamántis in desérto: Dirígite viam Dómini, sicut dixit Isaías Prophéta. Et qui missi fúerant, erant ex Pharisæis. Et interrogavérunt eum, et dixérunt ei: Quid ergo baptizas, si tu non es Christus, neque Eliáš, neque Prophéta? Respóndit eis Joánnes, dicens: Ego baptízo in aqua: médius autem vestrum stetit, quem vos nescítis. Ipse est, qui post me ventúrus est, qui ante me factus est: cujus ego non sum dignus, ut soll vam ejus corrígiam calceaménti. Hæc in Bethánia facta sunt trans Jordánem, ubi erat Joánnes baptizans.

OFFERTORIUM (Ps. 84, 2) Benedixisti, Dómine, terram

k Janovi, aby se ho otázali: Ty, kdo jsi? I vyznal a nezapřel; a vyznal: Já nejsem Kristus. I otázali se ho: Co tedy? Eliáš jsi ty? A řekl: Nejsem. Prorok jsi ty? A odpověděl: Ne. Tedy řekli jemu: Kdo jsi, ať odpověď dáme těm, kteří nás poslali? Co pravíš sám o sobě? Pravil: Já jsem hlas volajícího na poušti: Spravte cestu Páně, jakož pověděl Prorok Isaiáš. A ti, kteří byli posláni, z fariseů byli. I otázali se ho a řekli jemu: Proč tedy křtíš, nejsi-li Kristus, ani Eliáš, ani Prorok? Jan odpověděl jim řka: Já křtím vodou, ale uprostřed vás stojí, jehož vy neznáte. Jest to ten, jenž po mně přijde, jenž přede mnou jest, jemuž já nejsem hoden rozvázati jeho řemének u obuvi. – Toto se stalo v Betanii za Jordánem, kde Jan křtil.

OBĚTOVÁNÍ (Ž. 84, 2) Požehnal jsi, Pane, zemi své,